

Traditiones Wizenburgenses (Ed. Glöckner) Nr. 152

In dei nomine. Perpetrandum est unicuique quod sapientia dei per Salomonem dixit: Redemptio anime proprie divitie, redemptoris quoque verba dicendis: Date elemosinam et ecce omnia munda sunt vobis. Ideoque ego Rihsuind, his ammonitionibus conpuncta simulatque confisa, tradidi manu potestativa viris religiosis his nominibus: Folcbrahto et Sigimundo res meas, ut ipsi traderent sancto Petro ad monasterium Wizenburg, ubi vir venerabilis Folcwigusal episcopus seu abba preesse videtur, quod et ita fecerunt. Hoc est quod tradidi in pago denominato Elisacinse in villa cuius vocabulum est Ratolfesdorf pomarium I, vineas duos, mansas absas III, iurnales terre XXXX, quas ibidem contra heredes meos mihi parciendo sors contulit. Et tune fuit peticio mea ut filie me Elisuint de ipsas res concederetur sub usu fructuario, et hoc mihi sanctitas vestra non negavit in ea vero ratione ut annis singulis inde census persolvat IIII denarios ad festivitatem sancti Martini. Post cuius obitum omnes res ad supradictum monasterium revertentur, sine alicuius preiudicaria contentione, ad actores seu defensores supradicte aeclesie. Si autem quislibet, et cetera, stipulatione subnixa. Actum publice in castro Wizenburg VI idus maii, anno XV regnante Hludouvico imperatore. Testes: Folcbraht. Sigimunt. Witrat. Wolcbraht. Ruadnand. Ego Guntbertus scripsi.